

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 28ης Ιουνίου 1990

σχετικά με το δικαίωμα διαμονής των μισθωτών και μη μισθωτών εργαζομένων που έχουν παύσει την επαγγελματική τους δραστηριότητα

(90/365/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι στο άρθρο 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ορίζεται ότι η δράση της Κοινότητας περιλαμβάνει, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στη συνθήκη, την εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ των κρατών μελών·

ότι το άρθρο 8Α προβλέπει ότι η εσωτερική αγορά πρέπει να έχει εγκαθιδρυθεί το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992· ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης·

ότι τα άρθρα 48 και 52 της συνθήκης προβλέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία των μισθωτών και μη μισθωτών εργαζομένων, πράγμα που περιλαμβάνει το δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος όπου ασκούν την επαγγελματική τους δραστηριότητα· ότι ευκαίωο θα ήταν να δοθεί το δικαίωμα και στα πρόσωπα που έχουν παύσει την επαγγελματική τους δραστηριότητα, ανεξάρτητα από το αν άσκησαν ή όχι το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής τους ζωής·

ότι οι κάτοχοι του δικαιώματος διαμονής δεν πρέπει να καταστούν υπερβολικό βάρος για τα δημόσια οικονομικά του κράτους μέλους υποδοχής·

ότι, δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1390/81⁽⁵⁾, οι δικαιούχοι εις χρέμα παροχών λόγω αναπηρίας ή γήρατος, και προσόδων λόγω εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής νόσου, έχουν το δικαίωμα να συνεχίσουν να λαμβάνουν αυτές τις παροχές και συντάξεις ακόμα και στην περίπτωση που κατοικούν στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο βρίσκεται ο φορέας-οφειλέτης·

ότι το δικαίωμα αυτό μπορεί πράγματι να ασκηθεί μόνον εφόσον χορηγείται και στα μέλη της οικογένειας·

ότι είναι ενδεδειγμένο να εξασφαλισθεί στους δικαιούχους της παρούσας οδηγίας διοικητικό καθεστώς ανάλογο με αυτό που προβλέπεται, ιδίως, από την οδηγία 68/360/ΕΟΚ⁽⁶⁾ και την οδηγία 64/221/ΕΟΚ⁽⁷⁾·

ότι η συνθήκη δεν προβλέπει για την έκδοση της παρούσας οδηγίας άλλες εξουσίες εκτός από τις εξουσίες του άρθρου 235,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν το δικαίωμα διαμονής σε κάθε υπήκοο κράτους μέλους ο οποίος άσκησε στην Κοινότητα μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα, καθώς και στα μέλη της οικογένειας του όπως καθορίζονται στην παράγραφο 2, υπό την προϋπόθεση ότι εισπράττει σύνταξη αναπηρίας, πρόωγη σύνταξη ή σύνταξη γήρατος, ή πρόσδοδο για εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική νόσο, επαρκούς ύψους ώστε να μην επιβαρύνουν, κατά το διάστημα της διαμονής τους, το σύστημα κοινωνικής προνοίας του κράτους μέλους υποδοχής, και υπό την προϋπόθεση ότι διαθέτουν υγειονομική ασφάλιση που να καλύπτει το σύνολο των κινδύνων στο κράτος μέλος υποδοχής·

Οι πόροι του αιτούντος θεωρούνται επαρκείς όταν υπερβαίνουν το επίπεδο των πόρων μέχρι του οποίου το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να χορηγεί κοινωνική αρωγή, στους δικούς του υπηκόους, λαμβάνοντας υπόψη την προσωπική κατάσταση του αιτούντος και, ενδεχομένως, των προσώπων που γίνονται δεκτά κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2.

Εάν το δεύτερο εδάφιο δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε ένα κράτος μέλος, οι πόροι του αιτούντος θεωρούνται επαρκείς εφόσον υπερβαίνουν το ύψος της ελάχιστης σύνταξης κοινωνικών ασφαλίσεων που καταβάλλει το κράτος μέλος υποδοχής.

2. Δικαίωμα να εγκατασταθούν σε άλλο κράτος μέλος, μαζί με τον κάτοχο του δικαιώματος διαμονής, και δη ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους, έχουν τα ακόλουθα πρόσωπα:

- α) ο/η σύζυγός του και οι συντηρούμενοι από αυτόν/αυτήν κατιόντες τους·
- β) οι ανιόντες του κατόχου του δικαιώματος διαμονής και του/της συζύγου του οι οποίοι συντηρούνται από αυτόν/αυτήν.

(1) ΕΕ αριθ. C 191 της 28. 7. 1989, σ. 3 και ΕΕ αριθ. C 26 της 3. 2. 1990, σ. 19.

(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 13 Ιουνίου 1990 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην ΕΕ).

(3) ΕΕ αριθ. C 329 της 30. 12. 1989, σ. 25.

(4) ΕΕ αριθ. L 149 της 5. 7. 1971, σ. 2.

(5) ΕΕ αριθ. L 143 της 29. 5. 1981, σ. 1.

(6) ΕΕ αριθ. L 257 της 19. 10. 1968, σ. 13.

(7) ΕΕ αριθ. 56 της 4. 4. 1964, σ. 850/64.

Άρθρο 2

1. Το δικαίωμα διαμονής διαπιστώνεται με την έκδοση εγγράφου το οποίο καλείται «κάρτα διαμονής υπηκόου κράτους μέλους της ΕΟΚ», του οποίου η ισχύς μπορεί να περιορίζεται σε πέντε έτη, με δυνατότητα ανανέωσης. Πάντως, τα κράτη μέλη, εφόσον το κρίνουν αναγκαίο, μπορούν να απαιτούν την εκ νέου θεώρηση της κάρτας μετά τα δύο πρώτα έτη διαμονής. Εάν μέλος της οικογένειας δεν έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους, του χορηγείται έγγραφο διαμονής της αυτής ισχύος με το έγγραφο το χορηγούμενο στον υπήκοο ο οποίος το συντηρεί.

Για την έκδοση της κάρτας ή του εγγράφου διαμονής, το κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί από τον αιτούντα μόνον την προσκόμιση δελτίου ταυτότητας ή διαβατηρίου εν ισχύ καθώς και την απόδειξη ότι ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1.

2. Τα άρθρα 2 και 3, το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράγραφος 2, καθώς και το άρθρο 9 της οδηγίας 68/360/ΕΟΚ ισχύουν, τηρουμένων των αναλογιών, για τα πρόσωπα τα οποία καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.

Ο/η σύζυγος και τα συντηρούμενα τέκνα ενός υπηκόου κράτους μέλους κατόχου του δικαιώματος διαμονής στο έδαφος κράτους μέλους, έχουν το δικαίωμα να αναλαμβάνουν οποιαδήποτε μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα στο σύνολο του εδάφους του εν λόγω κράτους, ακόμα και εάν δεν έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους.

Τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, μόνο για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας. Στην περίπτωση δε αυτή εφαρμόζεται η οδηγία 64/221/ΕΟΚ.

3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το έννομο καθεστώς σχετικά με την απόκτηση δευτερευουσών κατοικιών.

Άρθρο 3

Το δικαίωμα διαμονής ισχύει για όσο διάστημα οι δικαιούχοι εξακολουθούν να πληρούν τους όρους που προβλέπει το άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Το αργότερο τρία έτη μετά τη θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, και στη συνέχεια ανά τριετία, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1992. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Άρθρο 6

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 28 Ιουνίου 1990.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. GEOGHEGAN-QUINN